גו א מיי' פי"ג מהל' נדרים הל' יו סמג

לאוין רמב טוש"ע יו"ד סי

כלד סעי׳ לד: נו ב מיי׳ שם פי״א הלי יב סמג שם טוש״ע שם

:סעי' יד

נח ג מיי שם פי"ג הלי יח סמג שם טוש"ע

שם סעיי לה: בש ד מיי שם טוש"ע שם

ם הו מיי פי״ל מהלי

לאוין רמב טוש"ע יו"ד סי

רלד סעי׳ ח:

הגהות הב"ח

(מ) גם' מתניתין תליא

נפשה ביומי שלמו יומי

בנישואין זה הכלל כל"ל: (ב) שם במשנה נערה

(ובגרה) תו"מ ונ"ב ס"ח

נפסה כיונה שלבה וכו' ולא מיר ברייתא תליא

:סעי לד

נדרים הלכה כב סמג

פמ.

וכי קתני נדרה בו ביום לרבותא

נדרה בו ביום. ביום שנשאת וכדאוקים לה בפרק נערה המאורסהי

בשנשאת ונתגרשה בו ביום והחזירה בו ביום אינו יכול להפר

יכול להפר בשותפות האב דכיון שנשאת שוב אין לאביה זכות בה

דאחר שעת אמירה קאזלינן ואשמעינן

א) לעיל עב., כ) [מוספחה פ"ו], ג) [לעיל עה.],
ד) [גיטין לה: ש"ינ],
ס) [לעיל עב.],

תורה אור השלם ו. וְנַדֵּר אַלְמֵנָה וְגֵרוּשָׁה בל אשר אסרה על נַפְשָׁה יָקום עָלֶיהָ: נַפְשָׁה יָקום במדבר

מוסף רש"י

מסר האב לשלוחי הבעל. כגון שמסרה להס וגירשה בדרד והחזירה. הרי משניהס מיפל (ראמ״ה בשמו). שאין הבעל מיפר בקודמין. נגדריס שקדמו (נשוחין (גיטין לה:) בקומן ודרים שנדרה בבית אשה מיפר בעלה, אבל אם היו עליה נדרים קודם שנשאה כשהיתה ארוסה וכנסה, לא מצי מיפר (לעיל סז.).

פירוש הרא"ש שמע את נדרה אינו יכול עלמה בין נדרה להפרה דאין הבעל מפר בקודמים דינא הכי כדפירש באשה היושבת תחת בעלה ונדרה יגרשה בעלה והחזירה כ שמע אע"ג דהנדו היה בבית אישה אינו מפר כיון דהפסיקו גירושין בין נדר לשמיעה ומיהו מדנקט נדרה בו ביום משמע דאיירי בארוסה ואין האב יהארוס מפירין אי גירושין בהקמה דמו ואי גירושין לאו כהקמה דמו מוקי לה לעיל בשנשאה: גמ' רבי ישמעאל אומר לא יפר. דאזיל בתר חלות ובאותה בתר שעת הנדר: מתני' בתה טעת המדר. בוומי. דתליא נפשה ביומי. דאמרה הריני נזירה לאחר שלשים יום ואפשר דלאחר שלשים יום תהיה תחת בעלה הילכך מפר לה נענה הינן וופי הי ואע"פ שנתאלמנה או נמגרשה הוי הפרה אבל כשאמרה הריני נזירה לכשאמגרש דאי אפשר לנדר לחול בעודה תחתיו לא מצי מפר והאי טעמא נמי שייך ברישה: זה הכלל דקתני גבי נערה תר שקי משנה הדובכל דקתני גבי נערה המאורסה. לעיל כפרק נערה דקתני זה הכלל כל שלה ילתה לרשות עלמה שעה אחת אביה ובעלה שעה אחת אביה ובעלה מפירין נדריה: לאיתויי הלך האב עם שלוחי הבעל או שהלכו שלוחי האב עם

היכא דבאה ברשות עלמה בשעת הנדר והיכא דהיא ברשות אחרים נמי: זה הכלל כל שילחה לרשות עלמה. מפרש בגמ' לאיתויי מאי: בב" רבי ישמעאל אומר יפר. דהפרה מועלת בו הואיל ולא חל הנדר עד שנכנסה לרשות בעלה: ר' עקיבה הומר לה יפר. דבתר קבלת הנדר אולינן: וסימניך ילל"י. כלומר בבא ראשונה תני יפר והדר לא יפר בבא אחרונה תני לא יפר והדר יפר: חשת חיש שחמרה. בומן שהיא אשת איש כו': ר' ישמעאל אומר לא יפר. אין הפרה מועלת בו הואיל ובשעה שהנדר חל הויח ברשות עלמה: ר' עקיבח אומר יפר. דבשעת קבלת הנדר הויה ברשות הבעל: עד שיהה נדר. כלומר קיום הנדר: ורבי עקיבא סבר הרי הוא אומר כל אשר אסרה על נפשה שיהא איסור הנדר. קבלת הנדר (ג) והכי נמי דייקינן במתני׳ כל אשר אסרה ורבי עקיבא היא: אפי׳ חימא ר׳ ישמעאל מחני׳. בדין הוא היכא דנדרה כשהיא אלמנה ותלתה נדרה בימים עד לאחר שלשים יום (ד) אהכי קאמר אינו יכול להפר דליכא למימר כל הנודרת על דעת בעלה היא נודרת דלא מסקא אדעתא דתינשא בתוך הזמן אהכי אינו יכול להפר דאימור זימנין דשלמו כל ל' יום ולא ניסת וכי נדרה נמי ברשות בעלה ותלתה נדרה

בימים דין הוא שיפר איכא למימר

כל הנודרת כו' ולא מסקא אדעתא שתתגרש דזימנין דשלמו יומי ולא מיגרשא ואם הפר הרי זה מופר ודידי נמי היכא דתלתה נדרה בנישואין אהכי יפר דעל דעת בעלה נדרה והיכא דתלתה נדרה בגירושין ליכא למימר דתלתה עצמה בבעלה ואהכי לא יפר: זה הכלל דקחני. באידך פירקין (לעיל דף עא.) גבי נערה המאורסה זה הכלל כל שלא יצאה לרשות עלמה כו׳ לאיתויי הלך האב עם שלוחי הבעל דהתם לא יצאה לרשות עלמה דאביה ובעלה מפירין נדריה: זה הכלל דקתני הכא. גבי ואלו נדרים דמשמע דיולאת לרשות עלמה לאימויי מסר האב לשלוחי הבעל ולא הלך הוא עמהם דאותה שעה ינאה מרשות האב עד שהגיעה לרשות הבעל וילאה לרשות עלמה ואין הבעל מיפר נדריה שאין הבעל מיפר בקודמין: בותבר' ע' נערום נדריהן קיימין. שאין יכול להפר להן: בוגרם והיא יחומה. נערה בוגרת והיא יתומה:

נערה

שלוחי הפעל דעדיין לא ילחה מרשות האב ואם נדרה בדרך ונתגרשה ונתארסה אביה ובעלה האחרון מפירין נדריה: זה הכלל דקתני גבי אלו גדרים. היינו הך דמתני לאיתויי מסר האב לשלוחי הבעל כיון דילתה מרשות האב ואם נדרה וגרשה והחזירה אין לה

נדרה והיא ברשות הבעל. שהיתה נשואה והפר לה בעל. והשתא מפרש כילד נדרה אמרה הריני נזירה לאחר שלשים יום והפר לה בעל: אע"פ שנחאלמנה כו' הרי זה מופר. ואע"ג דאיכא למימר הואיל שאין הבעל מפר בקודמין ואי הך חזרה דאירוסין בלחוד היא נמי אינו ובשעת הנדר דינו שיחול וכבר יצאה לרשות עצמה ולא תועיל בו הפרה להכי אשמטינו דהרי זה מופר

> נדרה והיא ברשות הבעל מפר לה כיצד אמרה הריני נזירה לאחר ל' אע"פ שנתאלמנה או נתגרשה בתוך ל' הרי זה מופר 6 בדרה בו ביום ונתגרשה בו ביום החזירה בו ביום אינו יכול להפר זה הכלל כַלְ שיצאה לרשות עצמה שעה אחת אינו יכול להפר: גמ' תניא יאלמנה וגרושה שאמרה הריני נזירה לכשאנשא ונשאת ר' ישמעאל אומר יפר ור"ע אומר ילא יפר וסימנא ילל"י אשת איש שאמרה הריני נזירה לכשאתגרש ונתגרשה דר' ישמעאל אומר לא יפר יורבי עקיבא אומר יפר אמר רבי ישמעאל הרי הוא אומר יונדר אלמנה וגרושה וגו' עד שיהא נדר בשעת אלמנות וגרושין ר"ע סבר הרי הוא אומר יכל אשר אסרה על נפשה עד שיהא איסורי נדר בשעת אלמנות וגרושין אמר רב חסדא מתני' ר' עקיבא היא אביי אמר אפילו תימא רבי ישמעאל מתניתין תליא נפשה ביומי 6 ברייתא תליא נפשה בנישואין שלמו יומי ולא נתגרשה שלמו יומי ולא מיתנסבא ∘זה הכלל דקתני גבי נערה המאורסה לאיתויי הלך האב עם שלוחי הבעל או שהלכו שלוחי האב עם שלוחי הבעל בנערה המאורסה הדאביה ובעלה מפירין נדריה זה הכלל דקתני גבי ואלו נדרים לאיתויי ימסר האב לשלוחי הבעל או שמסרו שלוחי האב לשלוחי הבעל שאין הבעל מיפר בקודמין: בוגרת כדריהן קיימין בוגרת

> והיא יתומה נערה (3) ובגרה והיא יתומה

נקטיה דאע"ג דבו ביום היתה ברשות אביה קודם שנדרה אפי׳ הכי כיון שנשאת אין לה תקנה אפי׳ באותו יום עלמו: גמ' ר' ישמעהל הומר יפר. דסבירא ליה דבתר חלות הנדר אולינו ולא בתר אמירה: רבי עהיבא אומר לא יפר. דאולינן בתר אמירה: עד שיהה נדר בשעת הלמנות וגירושין. ונדר היינו חלות הנדר הילכך בין ברישה בין בסיפה בתר חלות הנדר אית לן למיזל: עד שיהא איסור הנדר. כשהיא אוסרת עלמה בנדר שהכל הולך אחר שעה שהוא נודר: מחניתין מני ר' עקיבה היה. דאזיל בתר שעת אמירה: אפי׳ מימא רבי ישמעאל. דכי אזיל ר׳ ישמעאל בתר חלות הנדר ה"מ כי תליא נפשה בנשואין או בגירושין הלכך כיון שאי אפשר לאמירת הנדר וחלות הנדר שיהו ברשות אחד ס"ל לרבי ישמעאל דאזלינן בתר חלות הנדר אבל מתני׳ דלא תליא נפשה אלא ביומי ואפשר דשלמו יומי ולא מנסבא שלמו יומי ולא מיגרשא ונמלא שתהא אמירת הנדר וחלותו ברשות אחד אפילו כשנשתנה הרשות שנשאת או נתגרשה מודה רבי ישמעאל דבתר

אמירה אזלינן ולא בתר חלות כיון שבתחלתו היה ראוי הנדר לחול באותו רשות שהיה נשעת אמירה: ולענין אמרה הריִני נזירה לאחו הלכה קיימא לן כרבי עקיבא הילכך אפי׳ אומרת הריני נזירה לכשאנשא או לכשאתגרש בתר שעת אמירת הנדר אזלינן בין לקולא בין לחומרא:

וה הכלל דקתני גבי נערה המאורסה.

שלשים יום. פירוש ונתגרשה קודם ונתגרשה קהם ב.... שלשים יום הרי זה מיפר הודם שיגרשנה: גדרה קודם שיגרשנה: גדרה וגרשה בו ביום והחזירה בו ביום. נפירקין דלעיל ב. ב.ב. בפית קרן דנעינ (דף עב.) מוקמינן לה בנשואה ואינו יכול להפר דאיו בעל מיפר בהודמיו לכשאנשא רבי ישמטאל אומר יפר. דאזלינן שעתא דחייל הנדר: עקיבא אומר לא יפר. לאזליגן נתר שעתא שנדרה: עד שיהא נדר. שיחול בעודה אלמנה וכיון דלא חל שניסת יפר: כל קרא דנדר אלמנה כתיב שיהה חיסור הנדר נזירות בשעת הלמנות דחולינן בתר שנות הנדר: ברייתא תליא מירה לכשאנשא

בפרקין דנערה המאורסה הוא דתנן זה הכלל כל שלא יצאה לרשות עצמה שעה אחת אביה ובעלה מפירין נדריה לאתויי הלך האב עם שלוחי הבעל שאע"פ שהיא עם שלוחי הבעל כיון שאף האב או שלוחיו הלכו עמה לא יצחה מרשות אביה דאביה ובעלה מפירין נדריה: זה הכלל דקחני גבי אנו נדרים. כלומר בפרקין דהכא לאתויי מסר האב לשלוחי הבעל דכיון שמסרה להם שוב אין לאביה רשות בה דהוי לה הך מסירה כנשואין שהבעל מפר בנדרים שתדור מנשואין ואילך אבל נדרים שנדרה כבר לא שאין הבעל מפר בקודמין ובשותפותיה דאב נמי לא דבהך מסירה ילאה מרשות אביה ושוב אין לו זכות בה: תשע נערות נדריהן קיימין. הנך תשע כולהו איתנהו בכלל תלת דהיינו יתומה בחיי האב ויתומה ממש ובוגרת דבכל חד מהכך תלתא גווני היא יולאה מרשות אביה ורבנן לא מנו אלא הנך מלחא דאמרן כדאיתא בגמרא [ע"ב] אלא דרבי יהודה פליג

כל חד מהני תלח גווני לתלחא. ואמרינן בירושלמי [פי"א ה"י] שאף רבי יהודה לא אמרה אלא לחדד בהן את התלמידים: בוגרם והיא יסומה. שנדרה כשהיא בוגרת והיא יחומה בחיי האב כגון שנשאת ונחאלמנה או נתגרשה דכיון דנשאת שוב אין לאביה רשות בה: נערה ובגרה והיא יסומה. שנדרה כשהיא נערה ובגרה לאחר מכן והיא יחומה בחיי האב וכדכתיבנא:

שמח אביה דאביה מת אחר הצגר ד'. נערה שמח אביה פירוש נדרה כשהיא נערה ושוב אחר הנדר מת אביה וצגרה ואחר שבגרה באת לפנינו לשאיל על נדרה ה'. בוגרח ואביה קיים ו". נערה שמח אביה פירוש נערה שנתימתה ונדרה אחר שנתימתה מ". נערה בוגרח והיא יחומה פירוש נערה שנתימתה ונדרה אחר שנתימתה מ". נערה בוגרח והיא יחומה פירוש נערה שנתימתה מ". נערה שנתימתה מ". נערה שנתימתה מ". וכערה שלח שבגרה הרי

בוגרת: (ג) רש"י ד"ה ור' עקיבא סבר וכו' קבלת הנדר ר' עקיבא היא הבי נמי וכו' אשר אסרה יס"ד: (ד) ד"ה אפילו ואהכי דאיכא למימר כל וכו' הרי

גליון הש"ם . גמ' ורע"ק אומר יפר. עיין לעיל דף פ ע"א בהר"ן ב"ה ור' יוסי:

תוםפות

משום שאי אפשר לנדר לחול באלמנותה הילכך הרינא ביה נדר באלמנות: